

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 315

fyrtiofjärde årgången

9 november 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2001/C 315/01	Eurons växelkurs	1
2001/C 315/02	Tillkännagivande om inledande av ett antidumpingsförfarande beträffande import av texturerat filamentgarn av polystrar med ursprung i Indien	2
2001/C 315/03	Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av texturerat filamentgarn av polystrar med ursprung i Indien och Indonesien	5
2001/C 315/04	Statligt stöd – Italien – Stöd C 68/2001 (ex NN 29/B/2000) – Bestämmelser om stöd från nationella solidaritetsfonden till jordbruksföretag som drabbats av särskilt svåra växtsjukdomar (artikel 2 i lag nr 307 av den 17 augusti 1999) – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter	8
2001/C 315/05	Statligt stöd – Italien – Stöd C 65/2001 (ex N 795/99) – Nödåtgärder inom jordbrukssektorn (regional siciliansk lag nr 22/1999) – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget	12
2001/C 315/06	Sammansättningen av den rådgivande kommitténs presidium och de ständiga underkommittéerna under verksamhetsåret 2001–2002	18
2001/C 315/07	Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 32/2000, som följer av den automatiska höjningen av gemenskapens tullkvot för tidningspapper med ursprung i Kanada	22
2001/C 315/08	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2362 – Dalkia Holding/Clemessy) ⁽¹⁾	23
2001/C 315/09	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2538 – 3i/WM-Data/Atea) ⁽¹⁾	23

SV

1

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

II Förberedande rättsakter

.....

III Upplysningar

Rådet

2001/C 315/10 Meddelande om anordnande av allmänna uttagningsprov 24

Kommissionen

2001/C 315/11 Bedrivande av regelbunden lufttrafik – Frankrikes anbudsinfördran, i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Épinal och Paris (Orly) ⁽¹⁾ 25

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**8 november 2001**

(2001/C 315/01)

1 euro	=	7,45	danska kronor
	=	9,38	svenska kronor
	=	0,6128	pund sterling
	=	0,8972	US-dollar
	=	1,4324	kanadensiska dollar
	=	108,25	japanska yen
	=	1,4679	schweiziska franc
	=	7,892	norska kronor
	=	93,68	isländska kronor ⁽²⁾
	=	1,7434	australiska dollar
	=	2,141	nyzeeländska dollar
	=	8,5385	sydafrikanska rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽²⁾ Källa: Kommissionen.

Tillkännagivande om inledande av ett antidumpingsförfarande beträffande import av texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien

(2001/C 315/02)

Kommissionen har tagit emot ett klagomål enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 384/96⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000⁽²⁾, (nedan kallad grundförordningen), i vilket det görs gällande att import av texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien (nedan kallat det berörda landet) dumpas och därmed vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada.

1. Klagomål

Begäran ingavs den 25 september 2001 av Internationella kommittén för rayon och syntetfiber (CIRFS) (nedan kallad sökanden), som företräder tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall över 50 %, av gemenskapens totala produktion av texturerat filamentgarn av polyestrar.

2. Produkt

Den produkt som påstås dumpas är texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien (nedan kallat den berörda produkten), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5402 33 00. Detta KN-Nummer nämns endast upplysningsvis.

3. Påstående om dumpning

Påståendet om dumpning grundar sig på en jämförelse av det konstruerade normalvärdet för Indien och exportpriserna för produkten i fråga när den säljs till gemenskapen.

Med utgångspunkt från dessa fakta är de beräknade dumpningsmarginalerna betydande för det berörda landet.

4. Vållande av skada

Den klagande har lagt fram bevisning till stöd för att importen av den berörda produkten från Indien har ökat allmänt i absoluta tal och uttryckt som marknadsandel.

Det görs vidare gällande att importens omfattning och priserna på de importerade produkterna bl.a. har inverkat negativt på gemenskapsindustrins marknadsandel, försäljningsvolym och de priser som den kan ta ut, vilket i sin tur har haft en väsentlig negativ inverkan på gemenskapsindustrins resultat i allmänhet och dess ekonomiska situation.

5. Förfarande

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att klagomålet har ingivits av gemenskapsindustrin eller för dess räkning och att bevisningen är tillräcklig för att

motivera att ett förfarande inleds. Kommissionen inleder därför en undersökning enligt artikel 5 i grundförordningen.

5.1 Förfarande för fastställande av dumpning och skada

Vid undersökningen kommer det att fastställas om den berörda produkten med ursprung i Indien dumpas och om denna dumpning vållat skada.

a) Stickprov

Med hänsyn till det stora antal parter som förefaller beröras av förfarandet kan kommissionen komma att besluta att tillämpa stickprovstagning enligt artikel 17 i grundförordningen.

i) Stickprov av exportörer/tillverkare i Indien

För att kommissionen skall kunna besluta om huruvida stickprov är nödvändiga och i så fall välja ut ett stickprov ombeds alla exportörer eller tillverkare, eller företrädare som handlar på deras vägnar, att inom den tidsfrist som handlar på deras vägnar, att inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i i detta tillkännagivande ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna följande uppgifter om sitt eller sina företag:

- Namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer samt kontaktperson.
- Omsättning uttryckt i lokal valuta och volym (i ton) av den berörda produkten som såldes på export till gemenskapen under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.
- Uppgift om huruvida företaget avser att ansöka om en individuell dumpningsmarginal (endast tillverkare kan ansöka om en individuell dumpningsmarginal).
- Omsättning, uttryckt i lokal valuta, och volym, uttryckt i ton, vid försäljning av den berörda produkten på hemmamarknaden under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.
- Detaljerade uppgifter om företagets verksamhet i fråga om tillverkning av den berörda produkten.
- Namn på och detaljerade uppgifter om verksamheten hos alla närstående företag⁽³⁾ som är inbegripna i tillverkning eller försäljning (på export eller på hemmamarknaden) av den berörda produkten.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ För vägledning beträffande innebörden av begreppet närstående företag, se artikel 143.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 rörande tillämpningen av gemenskapens tullkodex (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

- Andra relevanta uppgifter som kan hjälpa kommissionen vid urvalet av stickprovet.
- Uppgift om huruvida företaget går med på att vara med i stickprovet, vilket innebär att det skall besvara ett frågeformulär och acceptera att svaren kontrolleras på plats.

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för urvalet av stickprovet av exportörer/tillverkare kommer den även att kontakta myndigheterna i exportlandet samt alla kända intresseorganisationer för exportörer/tillverkare.

ii) Stickprov av importörer

För att kommissionen skall kunna besluta om stickprov är nödvändiga och i så fall välja ut ett stickprov ombeds alla importörer eller företrädare som handlar på deras vägnar, att inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i i detta tillkännagivande ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna följande uppgifter om sitt eller sina företag:

- Namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer samt kontaktperson.
- Företagets totala omsättning i euro under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.
- Totalt antal anställda.
- Detaljerade uppgifter om företagets verksamhet i fråga om den berörda produkten.
- Volym i ton och värde i euro av importen till gemenskapsmarknaden av den berörda produkten med ursprung i Indien till och återförsäljning av den på gemenskapsmarknaden under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.
- Namn på och detaljerade uppgifter om alla de närstående företags verksamhet⁽¹⁾ som är inbegripna i produktion eller försäljning av den berörda produkten.
- Andra relevanta uppgifter som kan hjälpa kommissionen vid urvalet av stickprovet.
- Uppgift om huruvida företaget går med på att vara med i stickprovet, vilket innebär att det skall besvara ett frågeformulär och acceptera att svaren kontrolleras på plats.

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för urvalet av stickprovet av importörer kommer kommissionen dessutom att kontakta alla kända sammanslutningar av importörer.

iii) Slutlig stickprovstagning

Alla berörda parter som önskar lämna uppgifter av betydelse för urvalet av stickprov måste göra det inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i i detta tillkännagivande.

Kommissionen har för avsikt att göra det slutliga urvalet av stickproven efter samråd med de berörda parter som har förklarat sig villiga att ingå i stickprovet.

Företag som ingår i stickproven måste besvara ett frågeformulär inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b ii i detta tillkännagivande och måste vara samarbetsvilliga i samband med undersökningen.

Om företagen inte skulle vara tillräckligt samarbetsvilliga, kommer kommissionen i enlighet med artikel 17.4 och artikel 18 i grundförordningen att grunda sina undersökningsresultat på tillgängliga uppgifter.

b) Frågeformulär

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till gemenskapsindustrin och till alla intresseorganisationer för tillverkare i gemenskapen, till de exportörer och tillverkare i Indien som ingår i stickprovet, till alla intresseorganisationer för exportörer och tillverkare, till de importörer som ingår i stickprovet, till alla intresseorganisationer för de importörer som omnämns i klagomålet samt till myndigheterna i det berörda exportlandet.

Exportörer eller tillverkare i Indien som för tillämpning av artiklarna 17.3 och 9.6 i grundförordningen ansöker om en individuell dumpningsmarginal måste inge ett fullständigt ifyllt frågeformulär inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande. De måste därför begära ett frågeformulär inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a i i detta tillkännagivande. De bör emellertid vara medvetna om att om stickprov tas bland exportörer och tillverkare kan kommissionen ändå komma att besluta att inte beräkna en individuell dumpningsmarginal för dem, om antalet exportörer och tillverkare är så stort att en individuell undersökning skulle bli orimligt betungande och förhindra att undersökningen avslutas i tid.

c) Insamling av uppgifter; utfrågningar

Alla berörda parter uppmanas att lämna sina synpunkter och uppgifter utöver svaren på frågeformuläret samt att framlägga bevisning till stöd för dessa. Uppgifterna och bevisningen skall ha kommit kommissionen till handa inom den tid som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande.

Kommissionen kan dessutom höra berörda parter, om de lämnar en skriftlig begäran om detta, som visar att det finns särskilda skäl att höra dem. Denna begäran måste lämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a iii i detta tillkännagivande.

⁽¹⁾ För vägledning beträffande innebörden av begreppet närstående företag, se artikel 143.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 rörande tillämpningen av gemenskapens tullkodex (EGT L 253, 11.10.1993, s.1).

5.2 Förfarande för bedömning av gemenskapens intresse

Om påståendena om dumpning och därav vållad skada bekräftas, kommer i enlighet med artikel 21 i grundförordningen ett beslut att fattas om huruvida det inte skulle strida mot gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder. Av denna anledning får gemenskapsindustrin, importörer och deras intresseorganisationer samt representativa användare och representativa konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom den allmänna tidsfrist som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande, förutsatt att de kan visa att det finns ett objektivt samband mellan deras verksamhet och den berörda produkten. De parter som handlat i enlighet med föregående mening kan begära att bli hörda, och härvid ange de särskilda skäl som finns att höra dem, inom den tidsfrist som anges i punkt 6a iii i detta tillkännagivande. Det bör noteras att de uppgifter som lämnas enligt artikel 21 endast kommer att beaktas om de åtföljs av styrkande handlingar när de lämnas.

6. Tidsfrister

a) Allmänna tidsfrister

i) För att begära ett frågeformulär

Alla berörda parter bör begära ett frågeformulär så snart som möjligt, dock senast 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

ii) För parter som vill ge sig till känna eller lämna in besvarade frågeformulär eller andra uppgifter

Om de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna, om inget annat anges, ge sig till känna genom att kontakta kommissionen, lämna sina synpunkter och besvara frågeformuläret eller lämna eventuella andra uppgifter inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det bör upmärksammas att utövandet av de flesta av de processuella rättigheterna enligt grundförordningen förutsätter att parten givit sig till känna inom den angivna perioden.

Företag som ingår i ett stickprov måste besvara frågeformuläret inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b ii i detta tillkännagivande.

iii) Utfrågningar

Alla berörda parter kan också inom samma tidsfrist på 40 dagar begära att bli hörda av kommissionen.

b) Särskild tidsfrist vad gäller stickprov

- i) Kommissionen avser att inom 21 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* samråda om det slutliga valet av stickprov med de berörda parter som har förklarat sig villiga att ingå i stickprovet, och därför bör alla uppgifter av betydelse för stickprovstagningen lämnas till kommissionen inom 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
- ii) Svar på frågeformuläret från parter som ingår i ett stickprov måste ha inkommit till kommissionen senast 37 dagar räknat från dagen för anmälan av att de ingår i stickprovet.

7. Skriftliga inlagor, svar på frågeformulär och korrespondens

Alla inlagor eller framställningar från berörda parter måste inges skriftligen (inte i elektronisk form, såvida inte annat anges) och innehålla partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer.

Kommissionens postadress

Europeiska kommissionen
 Generaldirektoratet för handel
 Direktoratet B och C
 TERV - 0/13
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bryssel
 Fax (32-2) 295 65 05
 Telex COMEU B 21877

8. Bristande samarbete

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom utsatt tid eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter skall dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

9. Tidsplan för undersökningen

Undersökningen kommer i enlighet med artikel 6.9 i grundförordningen att slutföras inom 15 månader efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Enligt artikel 7.1 i grundförordningen får provisoriska åtgärder införas senast 9 månader efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien och Indonesien

(2001/C 315/03)

Kommissionen har tagit emot ett klagomål enligt artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 2026/97⁽¹⁾ (nedan kallad grundförordningen), i vilket det görs gällande att import av texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien och Indonesien (nedan kallade de berörda länderna) subventioneras och därmed vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada.

1. Klagomål

Begäran ingavs den 25 september 2001 av Internationella kommittén för rayon och syntetfiber (CIRFS) (nedan kallad den klagande), som företräder tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall över 50 %, av gemenskapens totala produktion av texturerat filamentgarn av polyestrar.

2. Produkt

Den produkt som enligt klagomålet subventioneras är texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Indien och Indonesien (nedan kallad den berörda produkten), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5402 33 00. Detta KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

3. Påstående om subventionering

De indonesiska tillverkarna av den berörda produkten påstås ha erhållit ett antal subventioner från Indonesiens myndigheter. Dessa subventioner är förmåner som beviljats av Styrelsen för samordning av investeringar (BKPM), förmåner som beviljats av Centret för förvaltning av importtullar, befrielse och restitution (Bapeksta) samt system med befrielse från bolagsinkomstskatt.

Det görs gällande att de ovannämnda systemen utgör subventioner, eftersom de innebär ett finansiellt bidrag från Indonesiens myndigheter och en förmån för mottagarna, dvs. exportörer och tillverkare av texturerat filamentgarn av polyestrar. Det görs gällande att systemen är selektiva och därmed utjämningsbara. Det totala subventionsbelopp som utgått inom ramen för dessa system uppskattas vara betydande.

De indiska tillverkarna av den berörda produkten påstås ha erhållit ett antal subventioner från Indiens myndigheter. Dessa subventioner är tullkreditsystemet, förmåner för företag belägna i industriella frizoner för bearbetning på export och för exportorienterade företag, befrielse från inkomstskatt, systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror samt systemet med förhandslicenser.

Det görs gällande att de ovannämnda systemen utgör subventioner, eftersom de innebär ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter och en förmån för mottagarna, dvs. exporterande tillverkare av texturerat filamentgarn av polyestrar. Det görs gällande att systemen är selektiva och därmed utjämningsbara. Det totala subventionsbelopp som utgått inom ramen för dessa system uppskattas vara betydande.

4. Vållande av skada

Den klagande har framlagt bevisning till stöd för att importen av den berörda produkten från Indien och Indonesien har ökat i absoluta tal och uttryckt som marknadsandel.

Det görs vidare gällande att importens omfattning och priserna på de importerade produkterna bl.a. har inverkat negativt på gemenskapsindustrins marknadsandel, försäljningsvolym och priser, vilket i sin tur har haft en väsentlig negativ inverkan på gemenskapsindustrins resultat i allmänhet och ekonomiska situation.

5. Förfarande

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att klagomålet har ingivits av gemenskapsindustrin eller för dess räkning och att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds. Kommissionen inleder därför en undersökning enligt artikel 10 i grundförordningen.

5.1 Förfarande för fastställande av subventionering och skada

Avsikten med undersökningen är att fastställa huruvida produkten enligt punkt 2 med ursprung i Indien och Indonesien subventioneras och huruvida denna subventionering har vållat skada.

a) Stickprov

Med hänsyn till det stora antalet parter som förefaller vara berörda av förfarandet kan kommissionen komma att besluta att tillämpa stickprovsförfarande enligt artikel 27 i grundförordningen.

i) Stickprov av exportörer och tillverkare i Indien och Indonesien

För att kommissionen skall kunna besluta om stickprov är nödvändigt och i så fall välja ut ett stickprov ombuds alla exportörer och tillverkare, eller företrädare som handlar på deras vägnar, att inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i i detta tillkännagivande ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna följande uppgifter om sitt eller sina företag:

— Namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer samt kontaktperson.

— Omsättning, uttryckt i lokal valuta, och volym, uttryckt i ton, vid försäljning av den berörda produkten på export till gemenskapen under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.

— Uppgift om huruvida företaget avser att ansöka om en individuell utjämningsstullsats (endast tillverkare kan ansöka om en individuell utjämningsstullsats).

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

- Omsättning, uttryckt i lokal valuta, och volym, uttryckt i ton, vid försäljning av den berörda produkten på den inhemska marknaden under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.
- Detaljerade uppgifter om företagets verksamhet i fråga om tillverkning av den berörda produkten.
- Namn på och detaljerade uppgifter om verksamheten hos alla närstående företag⁽¹⁾ som är inbegripna i tillverkning eller försäljning (på export eller på den inhemska marknaden) av den berörda produkten.
- Andra relevanta upplysningar som kan hjälpa kommissionen vid urvalet av stickprovet, inklusive om företaget är beläget i en industriell frizon för bearbetning på export (eller är ett exportorienterat företag).
- Uppgift om huruvida företaget går med på att vara med i stickprovet, vilket innebär att det skall besvara ett frågeformulär och acceptera att svaren kontrolleras på plats.

För att kommissionen skal få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för urvalet av stickprovet av exportörer och tillverkare kommer den även att kontakta myndigheterna i exportländerna samt alla kända intresseorganisationer för exportörer och tillverkare.

ii) Stickprov av importörer

För att kommissionen skall kunna besluta om stickprov är nödvändigt och i så fall välja ut ett stickprov ombeds alla importörer eller företrädare som handlar på deras vägnar att inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i i detta tillkännagivande ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna följande uppgifter om sitt eller sina företag:

- Namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer samt kontaktperson.
- Företagets totala omsättning i euro under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001.
- Totalt antal anställda.
- Detaljerade uppgifter om företagets verksamhet i fråga om den berörda produkten.
- Volym i ton och värde i euro av importen till och återförsäljningen på gemenskapsmarknaden under perioden 1 oktober 2000–30 september 2001 av den importerade produkten i fråga med ursprung i Indien och i Indonesien.
- Namn på och detaljerade uppgifter om verksamheten hos alla närstående företag⁽¹⁾ som är inbegripna i produktion eller försäljning av den berörda produkten.

⁽¹⁾ För vägledning beträffande innebörden av begreppet närstående företag, se artikel 143.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 rörande tillämpningen av gemenskapens tullkodex (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

- Andra relevanta upplysningar som kan hjälpa kommissionen vid urvalet av stickprovet.

- Uppgift om huruvida företaget går med på att vara med i stickprovet, vilket innebär att det skall besvara ett frågeformulär och acceptera att svaren kontrolleras på plats.

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för urvalet av stickprovet av importörer kommer den även att kontakta alla kända intresseorganisationer för importörer.

iii) Slutlig stickprovstagning

Alla berörda parter som önskar lämna uppgifter av betydelse för urvalet av stickprov måste göra det inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i i detta tillkännagivande.

Kommissionen har för avsikt att göra det slutliga urvalet av stickproven efter samråd med de berörda parter som har förklarat sig villiga att ingå i stickprovet.

Företag som ingår i stickproven måste besvara ett frågeformulär inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b ii i detta tillkännagivande och måste vara samarbetsvilliga i samband med undersökningen.

Om företagen inte skulle vara tillräckligt samarbetsvilliga, kommer kommissionen i enlighet med artiklarna 27.4 och 28 i grundförordningen att grunda sina undersökningsresultat på tillgängliga uppgifter.

b) Frågeformulär

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till gemenskapsindustrin och till alla intresseorganisationer för tillverkare i gemenskapen, till de exportörer och tillverkare i Indien och Indonesien som ingår i ett stickprov, till alla intresseorganisationer för de importörer som nämns i klagomålet samt till myndigheterna i de berörda exportländerna.

Exportörer och tillverkare i Indien och Indonesien som för tillämpning av artiklarna 27.3 och 15.3 i grundförordningen ansöker om en individuell utjämningstullsats måste besvara frågeformuläret inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande. De måste därför begära ett frågeformulär inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a i i detta tillkännagivande. De bör emellertid vara medvetna om att om stickprov tas bland exportörer och tillverkare kan kommissionen ändå komma att besluta att inte beräkna en individuell utjämningstullsats om antalet exportörer och tillverkare är så stort att en individuell undersökning skulle bli orimligt betungande och förhindra att undersökningen avslutas i tid.

c) *Insamling av uppgifter; utfrågningar*

Alla berörda parter uppmanas att lämna sina synpunkter och uppgifter utöver svaren på frågeformuläret samt att framlägga bevisning till stöd för dessa. Uppgifterna och bevisningen skall ha kommit kommissionen till handa inom den tid som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande.

Kommissionen kan dessutom höra berörda parter, om de lämnar en begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem. Denna begäran måste lämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a iii i detta tillkännagivande.

5.2 *Förfarande för bedömning av gemenskapens intresse*

Om påståendena om subventionering och därav vållad skada bekräftas, kommer i enlighet med artikel 31 i grundförordningen ett beslut att fattas om huruvida det inte skulle strida mot gemenskapens intresse att införa utjämningsåtgärder. Av detta skäl kan gemenskapsindustrin, importörer, deras intresseorganisationer, representativa användare och representativa konsumentorganisationer inom de allmänna tidsfrister som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen, förutsatt att de kan visa att det finns ett objektivt samband mellan deras verksamhet och den berörda produkten. De parter som handlat i enlighet med föregående mening kan begära att bli hörda, och härvid ange de särskilda skäl som finns att höra dem, inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a iii i detta tillkännagivande. Det bör noteras att de uppgifter som lämnas enligt artikel 31 endast kommer att beaktas om de åtföljs av styrkande handlingar när de lämnas.

6. **Tidsfrister**

a) *Allmänna tidsfrister*

i) För att begära ett frågeformulär

Alla berörda parter bör begära ett frågeformulär så snart som möjligt, dock senast 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

ii) För parter som vill ge sig till känna eller lämna in besvarade frågeformulär eller andra uppgifter

Om de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna, om inget annat anges, ge sig till känna genom att kontakta kommissionen, lämna sina synpunkter och besvara frågeformuläret eller lämna eventuella andra uppgifter inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det bör uppmärksammas att utövandet av de flesta av de processuella rättigheterna enligt grundförordningen förutsätter att parten givit sig till känna inom ovannämnda period.

Företag som ingår i ett stickprov måste besvara frågeformuläret inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b ii i detta tillkännagivande.

iii) Utfrågningar

Alla berörda parter kan också inom samma tidsfrist på 40 dagar begära att bli hörda av kommissionen.

b) *Särskild tidsfrist när det gäller stickprov*

i) Kommissionen avser att inom 21 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* samråda om det slutliga valet av stickprov med de berörda parter som har förklarat sig villiga att ingå i stickprovet, och därför bör alla uppgifter av betydelse för stickprovstagningen lämnas till kommissionen inom 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

ii) Svar på frågeformuläret från parter som ingår i ett stickprov måste ha inkommit till kommissionen senast 37 dagar räknat från dagen för anmälan av att de ingår i stickprovet.

7. **Skriftliga inlagor, svar på frågeformulär och korrespondens**

Alla inlagor eller framställningar från berörda parter måste inges skriftligen (inte i elektronisk form, såvida inte annat anges) och innehålla partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer.

Kommissionens postadress

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktoraten B och C
TERV 0/13
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

8. **Bristande samarbete**

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom utsatt tid eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 28 i grundförordningen preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter skall dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

9. **Tidsplan för undersökningen**

Undersökningen kommer i enlighet med artikel 11.9 i grundförordningen att slutföras inom 13 månader efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Enligt artikel 12.1 i grundförordningen får provisoriska åtgärder införas senast 9 månader efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

STATLIGT STÖD – ITALIEN

Stöd C 68/2001 (ex NN 29/B/2000) – Bestämmelser om stöd från nationella solidaritetsfonden till jordbruksföretag som drabbats av särskilt svåra växtsjukdomar (artikel 2 i lag nr 307 av den 17 augusti 1999)

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter

(2001/C 315/04)

Genom en skrivelse av den 19 september 2001, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovan nämnda stöd.

Kommissionen uppmanar berörda parter att inom en månad från den dag då denna sammanfattning och bifogade skrivelse offentliggörs inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktorat B2
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Den aktuella åtgärden bygger på artikel 2 i lag nr 307/99 om bestämmelser om stöd från nationella solidaritetsfonden till jordbruksföretag som drabbats av särskilt svåra växtsjukdomar.

Genom den aktuella artikeln anslogs sex miljarder italienska lire (cirka tre miljoner euro) att fördelas under 1999 till odlare vars odlingar av potatis, tomater och tobak under 1997 drabbats av virusattacker och till odlare vars odlingar av citrusfrukter och nötter drabbats av *Phoma tracheiphila* respektive *Pseudomonas avellanae*. Stödet beviljades i enlighet med villkoren i lag nr 185/92 om stöd från nationella solidaritetsfonden vid naturkatastrofer.

Bedömning

Kommissionen ifrågasätter huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden av följande skäl:

De medel som anslogs genom artikel 2 i den aktuella lagen var avsedda att finansiera stöd som enligt den lagstiftning som

gällde då stöden betalades ut, kunde omfattas av undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget eller möjligtvis enligt artikel 87.2 b. Det är för närvarande omöjligt att på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga avgöra huruvida villkoren för det ena eller det andra av dessa undantag är uppfyllda (beträffande det förstnämnda fallet har det bland annat bara bevisats att myndigheterna hyste farhågor beträffande en av ovan nämnda växtsjukdomar och det kan i detta skede inte uteslutas att det har överkompenserats för förlusterna i fråga, och beträffande det andra fallet har det inte visats att bestämmelserna i punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn⁽¹⁾ har iakttagits).

Vidare vet kommissionen inte om stöd har betalats ut efter 1999. Om så är fallet kan undantag enligt 87.2 b inte åberopas, eftersom det inte är möjligt att åberopa det aktuella undantaget utom på vissa specifika villkor, vilka de italienska myndigheterna inte på något sätt har iakttagit.

I enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 kan beslut fattas om att alla former av olagligt stöd skall återkrävas från stödmottagaren.

⁽¹⁾ EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

SKRIVELSEN

”Con la presente la Commissione si prega informare il governo italiano che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito agli aiuti previsti dall'articolo 2 della legge in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. Procedimento

Con lettera del 7 dicembre 1999, protocollata il 14 dicembre 1999, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato alla Commissione, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato, un insieme di misure di aiuto previste dalla regione Emilia-Romagna nel quadro della lotta contro *Erwinia amylovora* (organismo nocivo).

In tale occasione le autorità italiane hanno trasmesso anche il testo delle leggi nazionali n. 206/97 e n. 307/99. La legge n. 206/97 («Norme in favore delle produzioni agricole danneggiate da organismi nocivi») prevede misure di aiuto contro *Sharka* e *Erwinia amylovora*. La legge n. 307/99 contiene invece due articoli che stabiliscono misure di aiuto: l'articolo 1, che stanziava un importo supplementare di 15 miliardi di ITL (circa 7,5 milioni di EUR) per il finanziamento degli aiuti previsti dalla legge n. 206/97, e l'articolo 2 che stanziava, per il 1999, un importo di 6 miliardi di ITL (circa 3 milioni di EUR) a favore delle aziende agricole singole o associate che nel 1997 hanno subito danni alle produzioni (cfr. sotto).

Con lettera del 17 gennaio 2000, i servizi della Commissione avevano chiesto alle autorità italiane se le due leggi in questione fossero state notificate. Nella loro lettera del 23 febbraio 2000, le autorità italiane hanno risposto che le leggi non erano state notificate a seguito di un disguido amministrativo, ma che ne allegavano per notifica ufficiale il testo.

Le due leggi sono state trasferite nel registro degli aiuti non notificati con il numero NN 29/2000 (unitamente alle misure previste dall'Emilia-Romagna, strettamente collegate) dato che erano state pubblicate senza clausola che ne subordini l'applicazione all'approvazione della Commissione ed erano stati già accordati aiuti a titolo delle stesse leggi.

I servizi della Commissione, dopo avere esaminato il fascicolo alla luce delle informazioni fornite dalle autorità italiane nelle loro lettere del 23 febbraio, 6 marzo, 4 maggio, 22 agosto, 15 novembre e 19 dicembre 2000, hanno scisso il fascicolo NN 29/2000 in due parti: una parte A per le misure previste dall'Emilia-Romagna, per gli aiuti previsti dalla legge n. 206/97 e per gli aiuti previsti dall'articolo 1 della legge n. 307/99, e una parte B per gli aiuti di cui all'articolo 2 della legge n. 307/99.

Gli aiuti esaminati nel quadro della parte A del fascicolo sono stati giudicati compatibili con il mercato comune⁽²⁾. La decisione ad essi relativa non pregiudica tuttavia la presente decisione, che riguarda gli aiuti previsti nel quadro dell'articolo 2 della legge n. 307/99.

2. Descrizione

L'articolo 2 della legge n. 307/99 ha stanziato, per il 1999, una dotazione di 6 miliardi di lire a favore delle aziende agricole singole e associate che nel 1997 hanno subito danni alle pro-

duzioni a seguito degli attacchi virali sulle coltivazioni di patate, pomodori e tabacco, sulle piantagioni di agrumi colpite dal malsecco (*Phoma Tracheiphila*) e sulle piante di nocciolo colpite da *Pseudomonas Avellanae*. La concessione degli aiuti deve essere subordinata alle condizioni stabilite dalla legge 185/92, relativa agli interventi del Fondo di solidarietà nazionale in caso di calamità naturali⁽³⁾.

3. Valutazione

A norma dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Gli aiuti finanziati mediante la dotazione stanziata dall'articolo 2 della legge n. 307/99 corrispondono a tale definizione poiché favoriscono alcune aziende e si prestano a incidere sugli scambi data l'ampia gamma di prodotti cui si riferiscono e la posizione occupata dall'Italia sul mercato (nel 1998, l'Italia ha realizzato una quota del 29,2 % del valore della produzione di frutta e il 26,7 % del valore della produzione di ortaggi dell'Unione).

Tuttavia, nel caso previsto dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato, alcune misure possono essere considerate, in deroga, compatibili con il mercato comune.

Nella loro lettera del 4 maggio 2000, le autorità italiane hanno precisato che, poiché le infezioni del 1997 hanno prodotto danni di gran lunga superiori al normale rischio di impresa, si è reso necessario estendere il beneficio di taluni interventi di aiuto previsti dalla legge n. 185/92 alle aziende agricole colpite.

Applicando tale principio, le autorità italiane hanno di fatto assimilato le fitopatologie sopra menzionate a calamità naturali ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato. Tuttavia, al momento in cui è entrata in vigore la legge n. 307/99, le norme che disciplinano gli aiuti di Stato relativi alla compensazione dei danni provocati dalle fitopatologie, enunciate nell'inquadramento degli aiuti nazionali in caso di danni subiti dalla produzione agricola o dai mezzi di produzione agricola e degli aiuti nazionali concessi tramite assunzione in carico di una parte dei premi di assicurazione contro tali rischi (in appresso «inquadramento»)⁽⁴⁾, precisavano che «di norma, per un agricoltore la perdita di alcuni capi di bestiame o di un raccolto a causa di una malattia non costituisce una calamità naturale o un evento eccezionale ai sensi del trattato», e che «in tali casi, gli indennizzi per le perdite subite e gli aiuti per prevenire perdite future possono soltanto essere autorizzati dalla Commissione a norma dell'articolo 92 (attualmente articolo 87), paragrafo 3, lettera c), del trattato . . .».

Dato che in linea di massima non sembrava possibile applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, agli aiuti concessi nel 1999 (si ricorda che la politica della Commissione in materia si è modificata solamente a partire dal 1° gennaio 2000 con l'entrata in vigore degli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo — in

⁽²⁾ Lettera SG(2001) D/289301 del 21.6.2001.

⁽³⁾ Le disposizioni di tale legge sono attualmente oggetto della procedura di esame di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato (fascicolo C 12/95).

⁽⁴⁾ Documento VI/5934/86 della Commissione del 10 novembre 1986.

appresso «orientamenti»⁽⁵⁾ —, che stabiliscono esplicitamente la possibilità di ricorrere a tale deroga, i servizi della Commissione, per verificare l'applicabilità della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, hanno chiesto alle autorità italiane di dimostrare di avere rispettato le condizioni di cui al punto 11.4 delle linee direttrici per ciascuna delle malattie menzionate all'articolo 2 della legge 307/99⁽⁶⁾. Il riferimento agli orientamenti anziché all'inquadramento è dovuto al fatto che le condizioni che vi erano enunciate riprendevano quelle dell'inquadramento e che, sulla base delle informazioni disponibili, non era possibile escludere che aiuti dello stesso tipo fossero stati corrisposti dopo il 1999, a titolo di rifinanziamento.

Nella loro lettera del 10 gennaio 2001, le autorità italiane hanno precisato che gli aiuti per le virosi e le fitopatie previsti all'articolo 2 della legge n. 307/99 si riferiscono soltanto all'annata agraria 1997 e derivano da condizioni atmosferiche particolarmente sfavorevoli. Per le autorità italiane si è trattato quindi di aiuti destinati a indennizzare gli agricoltori per i danni causati dalle avversità atmosferiche e non per quelli imputabili alle malattie stesse.

A tale riguardo si formulano le seguenti osservazioni.

1. Per quanto riguarda gli aiuti corrisposti nel 1999:

Nell'invocare gli effetti delle condizioni atmosferiche sulla propagazione delle malattie e degli organismi di cui all'articolo 2 della legge n. 307/99, le autorità italiane hanno inteso ricorrere all'orientamento definito nella nota a piè di pagina n. 25 degli orientamenti, secondo la quale «qualora sia dimostrato che l'epizoozia o la fitopatia sono insorte a seguito delle avverse condizioni atmosferiche, la Commissione valuta la misura di aiuto conformemente al precedente punto 11.3 [degli orientamenti] e [le disposizioni di cui al punto 11.4] non si applicano». Il punto summenzionato precisa che le perdite dovute alle avverse condizioni atmosferiche possono essere considerate come una calamità naturale o un evento eccezionale, giustificando l'applicazione della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, quando il danno raggiunge una determinata soglia, stabilita secondo opportuni metodi.

Allo stato attuale del procedimento e tenuto inoltre conto del fatto che la nota a piè di pagina n. 25 riflette un'applicazione possibile di una pratica precedente all'entrata in vigore degli orientamenti, la Commissione ritiene che l'interpretazione data dalle autorità italiane sia accettabile, purché esse possano dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3 degli orientamenti (cfr. punto 2 sopra). Sinora tuttavia le autorità italiane non hanno fornito alcun elemento a conferma di ciò. Nella fattispecie la Commissione nutre pertanto dubbi sull'applicabilità della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato.

Se le autorità italiane non possono dimostrare di aver rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3 degli orientamenti — e quindi l'ammissibilità della deroga prevista dall'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato — gli aiuti in oggetto possono essere ammessi soltanto a titolo della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, che si applica a condizione che siano rispettate le condizioni stabilite dall'inquadramento.

Per quanto concerne il rispetto di tali condizioni, la Commissione formula le seguenti osservazioni.

La prima condizione, che peraltro figura anche negli orientamenti attuali, presuppone l'esistenza di disposizioni comunitarie o nazionali che consentano alle autorità pubbliche competenti di adottare opportune misure di lotta contro la malattia in questione sia attuando misure rigorose soggette ad indennizzo, sia organizzando un sistema d'allarme, associato, ove opportuno, ad incentivi per incoraggiare i singoli agricoltori a partecipare volontariamente a programmi di prevenzione.

Nelle informazioni che hanno fornito nel corso della procedura di esame degli aiuti, le autorità italiane hanno precisato che non erano in atto disposizioni di lotta contro le malattie e gli organismi nocivi di cui all'articolo 2 della legge n. 307/99, salvo che per *Phoma Tracheiphila*, contro la quale è stata adottata la lotta obbligatoria ai sensi di un decreto-legge del 1998. L'esistenza di tali disposizioni deve garantire che siano ammesse a beneficiare degli aiuti soltanto le misure di lotta contro le malattie che rivestono un interesse pubblico e non le misure che gli agricoltori possono ragionevolmente finanziare in quanto facenti parte dell'ordinario rischio d'impresa.

Sinora sembra che una soltanto delle malattie in questione sia oggetto di una disposizione di lotta, mentre per le altre non è possibile escludere che gli aiuti concessi costituiscano aiuti al funzionamento, ossia aiuti che hanno semplicemente lo scopo di compensare i danni, senza prevedere alcuna iniziativa per risolvere il problema alla fonte. La Commissione dubita quindi che sia applicabile la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, e di conseguenza che gli aiuti in questione siano compatibili con il mercato comune.

Un'altra condizione da rispettare per poter dichiarare compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati a compensare le perdite causate dalle fitopatologie è che non vi sia una compensazione eccessiva dei danni. A tale riguardo le autorità italiane hanno rimandato alle disposizioni della legge n. 185/92 già menzionata. Se si eccettua l'oggetto di tale legge (interventi relativi a calamità naturali, essendo il campo d'applicazione di quest'ultima nozione uno dei punti a proposito dei quali la Commissione ha avviato il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato — cfr. nota a piè di pagina n. 2) per esaminare soltanto i meccanismi di concessione degli aiuti che le autorità italiane intendono estendere alla copertura dei danni occasionati dalle fitopatologie, si constata che uno dei motivi per i quali è stato avviato il procedimento precitato è precisamente il rischio di una compensazione eccessiva dei danni. In risposta all'avvio del procedimento, le autorità italiane hanno esposto i motivi secondo i quali non era possibile, a loro parere, una compensazione eccessiva. A titolo di esempio, alla domanda se intendessero detrarre dall'importo dell'aiuto le somme percepite a titolo di regimi assicurativi con eventuale contributo pubblico, le autorità italiane hanno risposto che risultava difficile controllare la stipula di polizze da parte di un privato senza beneficiare di un contributo pubblico. In mancanza di un sistema di controllo efficace sull'esistenza di polizze assicurative e sulle indennità versate a tale titolo, la Commissione non può allo stato attuale del procedimento essere certa che tali indennizzi saranno detratti sistematicamente dagli aiuti che saranno corrisposti. La Commissione non può quindi escludere né il rischio di una compensazione eccessiva dei danni subiti, a prescindere dalla malattia in questione (compresa quella per la quale è stata dimostrato l'intervento delle autorità pubbliche), né che gli aiuti in questione costituiscano aiuti al funzionamento, che sono incompatibili con il mercato comune.

⁽⁵⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

⁽⁶⁾ Lettera AGR 026734 del 19 ottobre 2000.

2. Per quanto riguarda il versamento eventuale di aiuti dopo il 1999:

Come indicato precedentemente, la nota a piè di pagina n. 25 degli orientamenti stabilisce che «qualora sia dimostrato che l'epizootia o la fitopatìa sono insorte a seguito delle avverse condizioni atmosferiche, la Commissione valuta la misura di aiuto conformemente al precedente punto 11.3 [degli orientamenti] e [le disposizioni di cui al punto 11.4] non si applicano». Il punto 11.3 citato precisa che le perdite dovute alle avverse condizioni atmosferiche possono essere assimilate a calamità naturali o eventi eccezionali che giustificano l'applicazione della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, se il danno raggiunge una determinata soglia, da stabilire secondo modalità precise.

La Commissione ignora tuttora se siano stati concessi aiuti a titolo dell'articolo 2 della legge n. 307/99 dal 1° gennaio 2000. Tuttavia non può escludere tale eventualità dato che l'articolo in questione stanziava semplicemente un importo per il 1999 e che nessuna delle informazioni disponibile chiarisce se sia stato successivamente effettuato un rifinanziamento.

Se sono stati concessi aiuti, le autorità italiane devono comunicarne i relativi importi e dimostrare dettagliatamente il nesso di causa-effetto tra le avversità atmosferiche invocate e la comparsa delle patologie (fornendo non soltanto i documenti che dimostrano tale nesso, ma anche adeguate informazioni meteorologiche).

Una volta dimostrata tale correlazione, esse dovranno dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3 delle linee direttrici, secondo le modalità seguenti:

- in primo luogo devono dimostrare di aver rispettato le disposizioni relative al metodo di calcolo della soglia di perdita che giustifica l'applicazione della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato; a tale riguardo il punto 11.3 degli orientamenti prescrive quanto segue:
 - il danno deve raggiungere una soglia fissata al 20 % della produzione normale nelle zone svantaggiate e al 30 % nelle altre zone,
 - se il danno interessa colture annuali, la soglia del 20 % o del 30 % va determinata sulla base del confronto tra la produzione lorda della coltura di cui trattasi nell'anno in questione e la produzione annua lorda in un anno normale; generalmente la produzione lorda va calcolata prendendo come riferimento la produzione lorda media nelle tre campagne precedenti, escludendo gli anni in cui è stato pagato un compenso in seguito ad avverse condizioni climatiche (la Commissione accetta metodi alternativi di calcolo della produzione normale, compresi valori di riferimento regionali, purché sia stato accertato che tali valori sono rappresentativi e non basati su rese eccessivamente elevate),
 - nel caso di danni ai mezzi di produzione i cui effetti si protraggono per più anni (ad esempio la distruzione parziale dei frutti arborei a causa del gelo), per la prima raccolta dopo il verificarsi dell'evento, la perdita reale rispetto ad un anno normale, determinata secondo i criteri esposti nei paragrafi precedenti, deve essere superiore al 10 %, mentre la perdita reale moltiplicata per

il numero di anni per i quali la produzione è persa deve superare il 20 % nelle zone svantaggiate e il 30 % nelle altre zone;

- in seguito devono dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3, in virtù delle quali:
 - l'importo dell'aiuto pagabile non deve superare il livello medio della produzione durante il periodo normale moltiplicato per il prezzo medio nello stesso periodo, da cui si deve detrarre la produzione effettiva nell'anno in cui si è verificato l'evento moltiplicata per il prezzo medio in quell'anno (dall'importo dell'aiuto vanno inoltre dedotti eventuali pagamenti diretti),
 - di norma, il calcolo della perdita va effettuato per ogni singola azienda (tuttavia, qualora le avversità atmosferiche abbiano colpito un'ampia zona con la stessa intensità, la Commissione accetta che i pagamenti si basino su una media delle perdite, purché queste siano rappresentative e non comportino compensazioni eccessive per nessuno dei beneficiari),
 - per evitare compensazioni eccessive, vanno detratte dall'importo dell'aiuto eventuali somme percepite a titolo di regimi assicurativi, come anche le spese ordinarie non sostenute dall'agricoltore, come nel caso in cui non sia necessario effettuare il raccolto (tuttavia, qualora tali spese risultino maggiorate per effetto delle avverse condizioni atmosferiche, può essere concesso un aiuto supplementare a copertura di tali spese).

Qualora le autorità italiane non fossero in grado di dimostrare il rispetto delle disposizioni di cui sopra, l'unica deroga applicabile sarebbe quella di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato. Perché gli aiuti in questione beneficino di tale deroga, le autorità italiane devono dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.4 degli orientamenti, vale a dire non soltanto l'esistenza di norme che attestano l'intervento delle autorità per fronteggiare le patologie in questione e la mancanza di rischi di sovracompensazione dei danni (come nel caso degli aiuti corrisposti nel 1999 — cfr. punti 1 e 2 sopra), ma anche la compatibilità degli aiuti con la legislazione fitosanitaria della Comunità.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita il governo italiano a fornire, entro un mese dalla ricezione della presente, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutare la compatibilità dell'aiuto. Invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera richiamare l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.

Con la presente la Commissione comunica al governo italiano che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

STATLIGT STÖD – ITALIEN

Stöd C 65/2001 (ex N 795/99) – Nödåtgärder inom jordbrukssektorn (regional siciliansk lag nr 22/1999)

Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

(2001/C 315/05)

Genom den skrivelse, daterad den 19 september 2001, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 1–6 i ovannämnda regionala lag.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktorat B2
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Den rättsliga grunden för de berörda stödåtgärderna är den regionala sicilianska lagen nr 22/1999, i vilken föreskrivs nödåtgärder inom jordbrukssektorn.

Enligt artikel 1 i den regionala lagen skall jordbrukskreditinstituten, och övriga organ för jordbrukskrediter, förlänga de krediter som skulle ha återbetalats 1998 och 1999 till den 31 december 2000, i syfte att främja de sicilianska jordbruksföretagens produktionsökning. När det gäller citrusodlare får denna åtgärd tillämpas för lån som skulle ha återbetalats den 31 maj 2000, under förutsättning att detta datum har avtalats innan lagen trädde i kraft.

I artikel 2 i den regionala lagen föreskrivs möjligheten att omförhandla lån som beviljats när referensräntan för dessa var högre än den som tillämpades vid den tidpunkt då lagen trädde i kraft.

I artikel 3 i lagen föreskrivs utbetalning av sådant stöd till miljövänligt jordbruk som beviljats till följd av ansökningar som inkommit innan lagen trädde i kraft, i enlighet med förordning (EEG) nr 2078/92, men som inte har kunnat finansieras av Europeiska unionen i brist på ekonomiska medel.

I artikel 4 i den regionala lagen föreskrivs en ökning med 20 miljoner italienska lire av det totalbelopp som föreskrivs för finansieringen av åtgärder till förmån för växthusgrödor, med stöd av en lag som ligger till grund för beviljande av ersättning för skador orsakade av oväder.

I artikel 5 i den regionala lagen föreskrivs ett totalbelopp på 10 miljarder italienska lire för finansiering av den nationella planen för citrusodling, i samband med vilken kommissionen i skrivande stund fortfarande håller på att granska en av åtgärderna.

I artikel 6 i den regionala lagen föreskrivs beviljande av stöd till organisationer som arbetar med växtskydd. Stödet uppgår till 50 % av utgifterna för en försäkringsfond som täcker medlemmarnas grödor.

Bedömning

De i artiklarna 1–6 i den berörda lagen föreskrivna stödets förenlighet med den gemensamma marknaden kan på det här stadiet inte bedömas på grund av följande:

- a) När det gäller artikel 1 har de italienska myndigheterna angivit att den föreskrivna åtgärden ännu inte hade tillämpats och man har åtagit sig att inte tillämpa den. Lagen skulle dock, enligt dess artikel 9, träda i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i Regionen Siciliens officiella tidning. En effekt av denna bestämmelse är att den åtgärd som införs genom artikel 1 faktiskt föreligger, även om den inte har tillämpats praktiskt. De italienska myndigheterna har för övrigt inte dragit tillbaka anmälan av denna åtgärd i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 659/1999 och man har formellt anmodat kommissionen att inom två månader besluta om samtliga åtgärder som anmälts, i enlighet med artiklarna 4.5 och 5.3 i den förordningen. Kommissionen måste därför utvärdera den åtgärd som föreskrivs i artikel 1 med hänsyn till artiklarna 87–88 i fördraget på grundval av

den information man har tillgång till. Denna information är ytterst begränsad (det enda helt säkra är att alla typer av jordbrukskrediter kan omfattas av denna åtgärd) och innebär att det finns tvivel på att åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden.

- b) När det gäller artikel 2 innehåller tillgänglig information inget som gör det möjligt att fastställa huruvida omförhandlingarna åtföljs av en anpassning av stödsatserna till de satser som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn, nedan kallade riktlinjerna⁽¹⁾ (denna anpassning skulle beroende på vilken typ av stödordning det rör sig om ha anpassats senast den 30 juni 2000 eller den 31 december 2000). Dessutom är det för närvarande omöjligt att fastställa om den nationella rättsliga grund som anges av de italienska myndigheterna har meddelats kommissionen och om den i så fall har godkänts av denna. Det kan alltså inte uteslutas att det stöd som har beviljats på grundval av denna rättsliga grund är olagligt. Om de lån som skall omförhandlas, och som beviljats i enlighet med de lagar som utgör denna rättsliga grund, innebär olagligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden, så kan omförhandlandet leda till att stödmottagarna får ytterligare fördelar som, även de, kan vara oförenliga med den gemensamma marknaden.
- c) När det gäller artikel 3 går det inte att fastställa huruvida taken och villkoren enligt förordning (EG) nr 1257/1999 och förordning (EG) nr 1750/1999 har iakttagits och att det inte, om man bortser från stimulansmomentet, har förekommit överkompensation av de ytterligare kostnader och de inkomstbortfall som följer av åtagandet att bedriva miljövänligt jordbruk.
- d) När det gäller artikel 4 går det genom tillgänglig information inte att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i punkt 11.3 i riktlinjerna, vilken skulle möjliggöra tillämpning av det undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget i detta särskilda fall. Det enda övriga undantag som skulle kunna tillämpas föreskrivs i artikel 87.3 c i fördraget. Den information som finns tillgänglig möjliggör emellertid inte heller i detta fall kontroll av huruvida alla villkor som krävs för dess tillämpning är uppfyllda.
- e) När det gäller artikel 5 har alla åtgärder i planen för citrusodling ännu inte godkänts. Det går för närvarande inte att utesluta risken att stöd betalas ut för åtgärder vars förenlighet med den gemensamma marknaden inte har kunnat fastställas.
- f) När det gäller artikel 6 går det på detta stadium inte att utesluta att de stödmottagande sammanslutningar som deltar genom att tillhandahålla tjänster erhåller stöd som inte är förenliga med punkt 14 i riktlinjerna.

I enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 kan alla olagliga stöd återkrävas från mottagaren.

(1) EGT C 28, 1.2.2000, s. 2, senast ändrad i EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

SKRIVELSE

"Con la presente la Commissione si pregia informare il governo italiano che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito agli aiuti previsti dagli articoli da 1 a 6 della legge in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

Gli aiuti di cui all'articolo 7 della legge in causa saranno oggetto di una decisione nell'ambito dell'esame della legge regionale n. 40/97 (fascicolo di aiuto NN 37/98).

1. Procedimento

Con lettera del 15 dicembre 1999, protocollata il 20 dicembre 1999, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato le misure in oggetto alla Commissione, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato.

Con lettere del 6 ottobre 2000, protocollata il 9 ottobre 2000, del 1° febbraio 2001, protocollata il 5 febbraio 2001, e del 30 luglio 2001, protocollata il 1° agosto 2001, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione le informazioni supplementari da questa richieste con lettere del 23 febbraio 2000, del 20 novembre 2000 e del 27 marzo 2001.

2. Descrizione

Le misure previste dalla legge in oggetto sono le seguenti, suddivise per articolo:

Articolo 1: proroga cambiali agrarie

L'articolo stabilisce che, al fine di agevolare la ripresa produttiva delle aziende agricole siciliane, gli istituti e gli enti esercenti il credito agrario prorogano al 31 dicembre 2000 le passività di carattere agricolo la cui scadenza ricorre negli anni 1998 e 1999. Per le aziende ad indirizzo agrumicolo, la misura può essere applicata alle passività in scadenza entro il 31 maggio 2000, purché contratte anteriormente alla data di entrata in vigore della legge. Alle operazioni di proroga si applica il tasso di riferimento vigente alla data di scadenza delle passività stesse, restando a carico dei beneficiari ogni onere relativo.

Articolo 2: rinegoziazione mutui agrari

Gli enti concedenti le agevolazioni finanziarie di cui alla legge regionale n. 13 del 25 marzo 1986 e alle leggi regionali che istituiscono un concorso pubblico sul pagamento degli interessi relativi alle operazioni di credito agrario, nonché i beneficiari delle stesse agevolazioni, possono chiedere la rinegoziazione dei mutui qualora gli stessi abbiano un tasso di riferimento superiore a quello vigente alla data di entrata in vigore della legge. Le operazioni di credito agrario ammesse alla rinegoziazione continuano a beneficiare del concorso sul pagamento degli interessi non maturati, anche in caso di richiesta all'istituto negoziante di estinzione anticipata con l'attualizzazione delle rate di concorso non ancora scadute.

Articolo 3: misure agroambientali

È autorizzata la liquidazione degli aiuti agroambientali accordati in relazione alle istanze presentate entro la data di entrata in vigore della legge, a titolo del regolamento (CEE) n. 2078/92, non ammesse al contributo dell'Unione europea per carenza di risorse finanziarie.

Articolo 4: interventi per la serricoltura

Lo stanziamento del capitolo 55485 del bilancio della Regione per l'esercizio finanziario 1999 è incrementato di 20 000 milioni di ITL. La dotazione consentirà di finanziare misure a favore delle colture in serra, conformemente alle disposizioni di cui all'articolo 3 della legge regionale n. 37/74, il cui campo d'applicazione è stato ampliato dall'articolo 49 della legge regionale n. 86/82. I beneficiari della misura sono i produttori singoli o associati.

Articolo 5: cofinanziamento piano agrumicolo

Per l'esercizio 2000 è prevista una dotazione di 10 000 milioni di ITL per il finanziamento degli interventi previsti dal piano agrumicolo nazionale.

Articolo 6: consorzi di difesa delle produzioni agricole

È concesso a favore dei consorzi di difesa delle produzioni agricole, costituite ai sensi della legge 25 maggio 1970, n. 364 e successive modifiche e integrazioni, un contributo sino al 50 % delle spese sostenute dalla cassa sociale per la tutela assicurativa delle colture dei soci.

Articolo 7: interventi per il risanamento degli allevamenti zootecnici

Per il finanziamento della misura di cui all'articolo 11 della legge regionale 7 novembre 1997 n. 40, è autorizzata la spesa di 20 000 milioni di ITL per l'esercizio finanziario 1999.

La concessione di tali aiuti è subordinata all'approvazione della Commissione.

3. Valutazione

A norma dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Gli aiuti previsti dalla legge in oggetto corrispondono a tale definizione, poiché favoriscono alcune aziende e possono avere ripercussioni sugli scambi data l'ampia gamma di prodotti cui si riferiscono e la posizione occupata dall'Italia sul mercato (nel 1998, l'Italia ha realizzato una quota del 29,2 % del valore della produzione di frutta e il 26,7 % del valore della produzione di ortaggi dell'Unione).

Tuttavia, nel caso previsto dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato, alcune misure possono essere considerate, in deroga, compatibili con il mercato comune.

Nella fattispecie, tenuto conto della natura degli aiuti previsti, le uniche deroghe che potrebbero essere applicate per dichiarare

compatibili con il mercato comune gli aiuti in oggetto sarebbero quella prevista all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, in virtù della quale gli aiuti destinati a ovviare ai danni arrecati dalle calamità naturali oppure da altri eventi eccezionali sono compatibili con il mercato comune, e quella prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, secondo cui possono essere considerati compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse.

Nella loro lettera del 30 luglio 2001, le autorità italiane hanno dichiarato che ritenevano di avere fornito tutte le informazioni richieste e di non averne altre da trasmettere. Hanno quindi chiesto alla Commissione di adottare una decisione a norma dell'articolo 4, paragrafo 5, del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE (?). Essendo tale procedura prevista all'articolo 5, paragrafo 3, del suddetto regolamento, la Commissione deve adottare una decisione in base alle informazioni disponibili.

Articolo 1 della legge regionale

Nelle informazioni che hanno fornito in risposta alle richieste di informazioni complementari che erano state loro indirizzate, le autorità italiane, alla luce delle osservazioni formulate dai servizi della Commissione, hanno dichiarato che le disposizioni di tale articolo non sono state applicate e si sono impegnate a non applicarle in futuro.

La Commissione prende atto di questo impegno e constata che nel testo della legge è contenuta una clausola che subordina l'applicazione di questo articolo alla sua approvazione da parte della Commissione. Tuttavia la legge, a norma del suo articolo 9, doveva entrare in vigore il giorno successivo alla pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Regione Sicilia. In virtù di tale disposizione, la misura stabilita dall'articolo 1 esiste, anche se non è stata applicata concretamente. Inoltre, le autorità italiane non hanno ritirato la notifica della misura in questione come stabilito dall'articolo 8 del regolamento (CE) n. 659/1999 e hanno formalmente invitato la Commissione a pronunciarsi sull'insieme delle misure notificate nel termine di due mesi, conformemente all'articolo 4, paragrafo 5, e all'articolo 5, paragrafo 3, del suddetto regolamento. La Commissione deve quindi valutare la misura contenuta nell'articolo 1 alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato in base alle informazioni di cui dispone. Queste ultime sono assai scarse (l'unico dato certo è che tutti i tipi di prestito agrario possono beneficiare di tale misura) e fanno quindi sorgere dubbi circa la compatibilità della misura con il mercato comune.

Articolo 2 della legge regionale

Per poter applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, è necessario che siano rispettate alcune norme che disciplinano gli aiuti di Stato. Dal 1° gennaio 2000 tali norme sono contenute negli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso «orientamenti») (?).

(?) GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

(?) GU C 28 dell'1.2.2000, pag. 2, modificati da ultimo nella GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

A norma del punto 23.4 di tale documento, i regimi di aiuto concernenti investimenti nel settore della produzione, della trasformazione e della commercializzazione dei prodotti dell'allegato I del trattato devono essere modificati entro il 30 giugno 2000 conformemente agli orientamenti stessi, mentre gli altri regimi di aiuto esistenti interessati dai presenti orientamenti devono essere modificati entro il 31 dicembre 2000. Gli Stati membri avevano l'obbligo di confermare per iscritto, entro il 1° marzo 2000, l'accettazione delle opportune misure contenute negli orientamenti. In mancanza di siffatta conferma, la Commissione dovrebbe presumere che lo Stato membro accetti le opportune misure, salvo esplicita comunicazione per iscritto di disaccordo da parte di quest'ultimo. Non avendo ricevuto alcuna comunicazione in merito da parte delle autorità italiane entro il termine summenzionato, la Commissione presume che l'Italia abbia accettato le opportune misure contenute negli orientamenti.

Nella fattispecie, le autorità italiane hanno dichiarato che i prestiti che potrebbero formare oggetto di operazioni di rinegoziazione sono stati concessi in virtù della legge regionale n. 13/86, approvata da ultimo dalla decisione della Commissione C(97) 1785 del 17 luglio 1997 (decisione di cofinanziamento), dell'articolo 4 della legge nazionale n. 286/89, dell'articolo 4 della legge nazionale n. 31/91 e dell'articolo 2 della legge nazionale n. 237/93. Le autorità italiane non hanno tuttavia precisato se tali leggi erano state notificate alla Commissione.

Alla luce delle informazioni disponibili, la Commissione dubita che le misure di rinegoziazione dei prestiti siano compatibili con il mercato comune, per i seguenti motivi:

- in mancanza di informazioni sufficienti, non è possibile escludere che siano stati accordati aiuti di Stato a titolo della legge n. 13/86. Qualora ciò fosse avvenuto, gli abbuoni d'interesse sarebbero stati accordati in un periodo nel quale l'intensità di aiuto ammissibile per il tipo di misura in questione poteva non corrispondere a quella stabilita negli orientamenti. Le informazioni attualmente a disposizione della Commissione non contengono elementi da cui risulti che nel quadro delle operazioni di rinegoziazione i tassi di aiuto saranno adeguati a quelli stabiliti negli orientamenti (si ricorda peraltro che tale adeguamento avrebbe dovuto essere effettuato, secondo il tipo di regime di aiuti, entro il 30 giugno 2000 oppure entro il 31 dicembre 2000 e che la Commissione ritiene che l'Italia abbia accettato le opportune misure contenute negli orientamenti),
- considerato che allo stato attuale è impossibile stabilire se le leggi nazionali citate dalle autorità italiane siano state notificate alla Commissione e se quest'ultima le abbia approvate, non si può escludere che siano stati concessi, a titolo di tali leggi, aiuti potenzialmente illegali e incompatibili con il mercato comune; se i prestiti accordati a titolo di tali leggi e oggetto di rinegoziazione hanno fruito di aiuti illegali e incompatibili con il mercato comune, le operazioni di rinegoziazione potrebbero arrecare ai beneficiari vantaggi supplementari che potrebbero a loro volta essere incompatibili con il mercato comune⁽⁴⁾,

— il meccanismo stesso di rinegoziazione, che prevede ad esempio l'attualizzazione delle rate di concorso sul pagamento degli interessi non ancora scadute anche in caso di estinzione anticipata del prestito, potrebbe sovvertire l'equivalente sovvenzione della misura iniziale. Allo stato attuale del procedimento non è chiaro quale meccanismo di controllo dovrebbe escludere che vengano superati i tassi massimi di aiuto fissati dagli orientamenti.

Sino a quando le autorità italiane non avranno presentato deduzioni su questi punti e fornito garanzie circa il rispetto delle relative condizioni stabilite dagli orientamenti per i vari tipi di aiuto, la Commissione non può escludere che gli aiuti relativi alla misura di rinegoziazione dei prestiti non costituiscano aiuti al funzionamento, che sono incompatibili con il mercato comune.

Articolo 3 della legge regionale

In base alle informazioni fornite dalle autorità italiane, lo scopo di tali misure è di finanziare, mediante un aiuto di Stato, misure agroambientali adottate a norma del regolamento (CE) n. 2078/92 del Consiglio⁽⁵⁾, abrogato dal regolamento (CE) n. 1257/1999⁽⁶⁾, che non hanno potuto essere cofinanziate per mancanza di risorse comunitarie disponibili.

Dato che in questo caso si passa da una misura di aiuto cofinanziata ad un aiuto di Stato vero e proprio, si applicano gli articoli da 87 a 89 del trattato a norma dell'articolo 51, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 1257/1999 e pertanto devono essere rispettate le disposizioni di cui al punto 5.3 degli orientamenti relative agli aiuti a favore di impegni nel settore agroambientale. Esse stabiliscono che gli aiuti sono concessi per ettaro e per anno, nei limiti degli stessi importi indicati nel regolamento (CE) n. 1257/1999, ossia:

- 600 EUR per ettaro e per anno, per le colture annuali,
- 900 EUR per ettaro e per anno, per le colture perenni specializzate,
- 450 EUR per ettaro e per anno, per altri usi dei terreni.

Devono inoltre essere soddisfatte le altre condizioni stabilite dagli articoli da 22 a 24 di quest'ultimo regolamento e dagli articoli da 12 a 20 del regolamento (CE) n. 1750/1999⁽⁷⁾.

Allo stato attuale del procedimento, la Commissione non possiede alcun dato che confermi che i massimali e le condizioni previsti dal regolamento (CE) n. 1257/1999 e dal regolamento (CE) n. 1750/1999 siano stati rispettati senza che, a prescindere dall'eventuale fattore di incentivazione, vi sia stata una compensazione eccessiva dei costi supplementari e delle perdite di reddito indennizzate a causa dell'adozione di impegni agroambientali. La Commissione non può quindi escludere che gli aiuti previsti dall'articolo 3 della legge regionale siano incompatibili con il mercato comune.

⁽⁴⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 15 maggio 1995, causa C-355/95 P. *Textilwerke Deggendorf GmbH(TWD)* contro la Commissione europea e la Repubblica federale tedesca — Raccolta della giurisprudenza 1997, pag. I-2549.

⁽⁵⁾ GU L 215 del 30.7.1992, pag. 85, modificato da ultimo dal regolamento (CEE) n. 2272/95 (GU L 288 dell'1.2.1995, pag. 35).

⁽⁶⁾ GU L 160 del 26.6.1999, pag. 80.

⁽⁷⁾ GU L 214 del 13.8.1999, pag. 31.

Articolo 4 della legge regionale

Nelle informazioni complementari che hanno fornito, le autorità italiane hanno precisato che contavano di impiegare le risorse previste da tale articolo nell'ambito stabilito dall'articolo 49 della legge regionale n. 86/82. Tale articolo estende alle colture protette da tunnel gli aiuti previsti dalla legge regionale n. 37/74, ossia:

- a) un aiuto del 40 % per le spese di sterilizzazione delle superfici,
- b) un aiuto del 50 % per l'acquisto di materiale per la sterilizzazione,
- c) un aiuto di 250 ITL/kg di plastica acquistata per la fabbricazione di tunnel.

All'epoca le disposizioni di cui all'articolo 49 della legge n. 86/82 erano state approvate dalla Commissione in base all'articolo 92, paragrafo 2, lettera b), del trattato, in quanto le autorità italiane avevano precisato che gli interventi erano mirati a ovviare ai danni causati alle serre e alle plastiche di copertura dalle violente tempeste e dalle forti grandinate che si verificano nelle zone dove sono predominanti le colture in serra.

Con riferimento al presente fascicolo, le autorità italiane hanno precisato che nel periodo 1996-1998 la Sicilia è stata colpita da numerose intemperie (piogge, grandine, vento e trombe d'aria), che hanno reso necessario un intervento della Regione.

Secondo quanto stabilito al punto 11.3.7 degli orientamenti, che si applica a decorrere dal 1° gennaio 2000, gli aiuti a favore degli agricoltori a titolo di indennizzo dei danni causati ad edifici e attrezzature da avversità atmosferiche (ad esempio, i danni causati alle serre dalla grandine) sono ammessi fino al 100 % dei costi effettivi, senza che venga applicata una soglia minima. Da questo punto di vista l'aiuto descritto alla lettera c) rientra nel campo d'applicazione di queste disposizioni, in quanto riguarda la struttura stessa delle serre.

Il punto 11.3.6 degli orientamenti stabilisce tuttavia che, al fine di evitare compensazioni eccessive, vanno detratte dall'importo dell'aiuto eventuali somme percepite a titolo di regimi assicurativi e le spese ordinarie che non sono state sostenute dall'agricoltore.

Sinora la Commissione non ha ricevuto alcuna garanzia circa la detrazione di tali importi e di tali spese e non può pertanto escludere il rischio di una sovracompenrazione dei danni.

Per quanto riguarda gli aiuti di cui alle lettere a) e b), essi non risultano giustificati alla luce del punto 11.3.7 degli orientamenti in quanto non riguardano l'indennizzo dei danni agli edifici e alle attrezzature. A tale riguardo si possono considerare due casi possibili:

«Calamità naturale»

In virtù del punto 11.3 degli orientamenti, è possibile applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del

trattato, che autorizza l'indennizzo dei danni al 100 %, soltanto se il danno raggiunge una determinata soglia, fissata al 20 % della produzione normale nelle zone svantaggiate e al 30 % nelle altre zone.

Nel caso in esame, le autorità italiane non hanno fornito alcuna precisazione circa l'entità dei danni in questione e la Commissione non può quindi stabilire se possa essere applicata la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato.

«Aiuti agli investimenti»

Se non fosse possibile applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, l'unica deroga applicabile sarebbe quella di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, purché siano rispettate le disposizioni degli orientamenti. Nella fattispecie si osserva che:

- a) gli aiuti di cui alla lettera a) non sembrano rientrare in alcuna delle categorie di spese ammissibili elencate al punto 4.1 degli orientamenti;
- b) dato che i beneficiari della misura sono gli agricoltori singoli o associati, il tasso di aiuto di cui alla lettera b) si applicherebbe unicamente alle zone svantaggiate della Sicilia, mentre per le altre zone andrebbe applicato un tasso del 40 %;
- c) l'ammissibilità all'aiuto è subordinata ad alcune condizioni (efficienza, rispetto delle norme minime in materia di igiene, di ambiente e di benessere degli animali), il cui rispetto non è ancora stato dimostrato.

Tenuto conto di quanto sopra e alla luce del fatto che le autorità italiane hanno precisato di non avere altre informazioni da trasmettere, la Commissione nutre dubbi sulla compatibilità degli aiuti previsti con il mercato comune.

Articolo 5 della legge regionale

La dotazione prevista da tale articolo dovrebbe servire a finanziare le misure del piano agrumicolo nazionale, che beneficiano già di uno stanziamento a livello nazionale.

Il piano in questione prevede sette misure. Sei di esse sono state approvate dalla Commissione⁽⁸⁾. La settima, intitolata «Sostegno e cofinanziamento a piani integrati di intervento per la valorizzazione commerciale e il rafforzamento delle strutture organizzative dei produttori», non era contemplata dalla decisione della Commissione in quanto doveva ancora essere precisata. Essa è stata recentemente notificata ed è ancora all'esame dei servizi della Commissione⁽⁹⁾.

Nella lettera del 23 febbraio 2000, i servizi della Commissione avevano precisato che l'ammissibilità del finanziamento delle misure previste dal piano dipendeva dalla conformità di queste ultime con le norme in materia di concorrenza.

⁽⁸⁾ Aiuto N 560/99 [lettera SG(2000) D/103679 del 16.5.2000].

⁽⁹⁾ Aiuto N 313/2001 (in corso).

Considerato che allo stato attuale una delle misure del piano è ancora oggetto di esame a titolo degli articoli 87 e 88 del trattato, non è possibile stabilire se sarà compatibile con il mercato comune. Poiché la dotazione deve servire a finanziare tutti gli interventi previsti dal piano agrumicolo nazionale, la Commissione non può escludere che una parte di essa venga utilizzata per finanziare una misura della quale non è ancora stata dimostrata la compatibilità con il mercato comune. La Commissione dubita quindi che l'aiuto previsto dall'articolo 5 della legge regionale in oggetto sia compatibile con il mercato comune.

Articolo 6 della legge regionale

In linea di massima la percentuale complessiva di aiuto relativa al finanziamento dei premi assicurativi non pone problemi alla luce del punto 11.5 degli orientamenti, a norma del quale possono essere concessi aiuti fino all'80 % del costo dei premi assicurativi a copertura delle perdite dovute a calamità naturali o eventi eccezionali e fino al 50 % del costo del premio, qualora l'assicurazione copra anche altre perdite dovute ad avverse condizioni atmosferiche, o perdite dovute a epizootie o fitopatie. Tuttavia, dalla lettura delle informazioni che figurano nella scheda di notificazione risulta che i consorzi di produzione delle colture possono beneficiare anche di una partecipazione finanziaria alle loro spese di gestione nei limiti dello 0,50 % del capitale assicurato, con un limite di spesa di 100 milioni di ITL per consorzio.

Alla luce delle informazioni disponibili, i consorzi in questione, che sono enti privati costituiti dagli agricoltori stessi al fine di aumentare il loro potere di negoziazione nella stipula dei contratti assicurativi, intervengono in quanto erogatori di servizi presso le compagnie assicurative. L'aiuto in questione, che riguarda la copertura delle spese di gestione, deve essere quindi esaminato alla luce del punto 14 degli orientamenti, che stabilisce quanto segue:

- qualora tali servizi siano prestati da associazioni di produttori o da altre organizzazioni agricole di mutuo sostegno, essi devono essere accessibili a tutti gli agricoltori e gli eventuali contributi ai costi amministrativi dell'associazione od organizzazione di cui trattasi devono essere limitati ai costi della prestazione del servizio,
- l'importo globale degli aiuti non può superare i 100 000 EUR per beneficiario per un periodo di tre anni oppure, nel caso di aiuti erogati a PMI, il 50 % dei costi ammissibili (tra le due possibilità viene concesso l'aiuto di entità superiore). Nella fattispecie è praticabile solo la prima possibilità, in quanto si tratta di enti assimilabili ad organizzazioni agricole di mutuo sostegno.

Allo stadio attuale del procedimento, la Commissione non dispone di informazioni sull'accessibilità dei servizi, che non devono essere riservati ai soli membri del consorzio. Non dispone inoltre di dati che confermino che il contributo alle spese di gestione dei consorzi sarà limitato ai costi relativi al loro intervento per la stipula dei contratti assicurativi. Infine, non è possibile stabilire se l'importo previsto per la copertura delle spese di gestione di ciascun consorzio valga per l'intera durata del regime (illimitata) oppure per un periodo di tempo determinato. In assenza di delucidazioni in merito a questi punti e di garanzie circa il fatto che sarà tenuta una contabilità separata per le spese relative alle prestazioni di cui sopra, non si può escludere che vi sia una compensazione eccessiva delle spese di gestione dei consorzi, vale a dire che siano concessi aiuti al funzionamento.

Tenuto conto delle considerazioni di cui sopra, la Commissione nutre dubbi sulla compatibilità con il mercato comune dell'aiuto previsto dall'articolo 6 della legge regionale in oggetto.

Articolo 7 della legge regionale

Sebbene sia stata inclusa nella notifica, la misura prevista dall'articolo 7 prevede una dotazione per il finanziamento di una misura iniziale che non è stata notificata. Essa costituisce per ciò stesso un aiuto non notificato e deve essere valutata in relazione alla misura iniziale, ossia nel quadro dell'esame del fascicolo nel quale figura quest'ultima (aiuto NN 37/98).

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita il governo italiano a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 1, del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto entro un mese dalla ricezione della presente. Invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.

Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.”

SAMMANSÄTTNINGEN AV DEN RÅDGIVANDE KOMMITTÉNS PRESIDIUM OCH DE STÅNDIGA UNDERKOMMITTÉERNA UNDER VERKSAMHETSÅRET 2001–2002

(2001/C 315/06)

Under sitt första sammanträde för verksamhetsåret 2001–2002 (357:e sammanträdet) den 10 oktober 2001 valde den rådgivande kommittén i enlighet med arbetsordningen sitt presidium och utnämnde ledamöter och ordförande i de ständiga underkommittéerna för verksamhetsåret 2001–2002.

Presidium

GIBELLIERI, Enrico (<i>Ordförande</i>)	Italien	Arbetstagare, stål
REICHEL, Wolfgang (<i>Vice ordförande</i> *)	Tyskland	Kolproducent
O'SHEA, John (<i>Vice ordförande</i> *)	Irland	Förbr. och handel, kol
DETAILLE, Marcel	Luxemburg	Arbetstagare, stål
DIEDERICH, Pierre	Belgien	Förbr. och handel, stål
GONZÁLEZ, José Antonio	Spanien	Kolproducent
HAAS, Karl	Österrike	Arbetstagare, stål
KJEMS HOVE, Elly	Danmark	Förbr. och handel, stål
LEGELIUS, Bo	Sverige	Stålproducent
LIMPO DE FARIA, Carlos	Portugal	Förbr. och handel, stål
MASTENBROEK, Gerrit	Nederländerna	Arbetstagare, kol och stål
MOHR, Jean-Marc	Frankrike	Arbetstagare, kol
NIEMI, Veijo	Finland	Förbr. och handel, stål
PARRY, Roy	Förenade kungariket	Kolproducent
TIKTOPOULOS, Alexandros	Grekland	Stålproducent

(*) Suppleanter för ordföranden (i enlighet med artikel 3.3.6 i arbetsordningen):

— REICHEL: oktober 2001–februari 2002

— O'SHEA: mars–juli 2002

Datum för ordinarie sammanträden: — 25 januari 2002
— 10 april 2002
— 27 juni 2002

UNDERKOMMITTÉN FÖR MARKNAD OCH FRAMTIDSUTSIKTER

Kolproducenter	BUDGE, Richard (<i>ordförande</i> *)	Förenade kungariket
	DYEVRE, Eric	Frankrike
	GONZÁLEZ, José Antonio	Spanien
	JANSSENS, Léopold	Belgien
	REICHEL, Wolfgang	Tyskland
Stålproducenter	ALVAREZ ALMODOVAR, Álvaro	Portugal
	BRAET, Luc	Belgien
	HOSMAN, Julius	Nederländerna
	KORMANN, Albrecht	Tyskland
	MURBY, Håkan	Sverige
	PASCHINGER, Horst	Österrike
	PENACHO, Javier	Spanien
	RODGERS, Ian	Förenade kungariket
	TIKTOPOULOS, Alexandros	Grekland
	UEBERECKEN, Nicolas	Luxemburg
VESCOVI, Romolo (<i>ordförande</i> *)	Italien	

Förbrukare och handel, kol	BLOEMENDAL, Martin	Nederländerna
	GLORIEUX, Jacques	Belgien
	HEINEMANN, Wolf-Rainer	Tyskland
	MARGNES, Michel	Frankrike
	PEREGO, Giovanni	Italien
	SOISSON, Nicolas	Luxemburg
	VIVAR, Ángel	Spanien
Förbrukare och handel, stål	BAŤ, Marc	Frankrike
	BUZZI, Luigi	Italien
	DHEJNE, Nina	Sverige
	DIEDERICH, Pierre	Belgien
	MASI, Marcello	Italien
	MAURIZIO, Alfred	Österrike
	NOTA, Clemens	Nederländerna
	NUSSER, Jürgen	Tyskland
	SIDERIDIS, Konstantinos	Grekland
Arbetstagare, kol	CARRAGHER, Patrick	Förenade kungariket
	SÜDHOFER, Klaus	Tyskland
	VAREA, Rafael	Spanien
	WODOPIA, Franz-Josef	Tyskland
Arbetstagare, stål	ÁLVAREZ BRAVO, Néstor	Spanien
	BIONDO, Salvatore	Italien
	DELORY, André	Belgien
	DETAILLE, Marcel	Luxemburg
	HAAS, Karl	Österrike
	LEAHY, Michael	Förenade kungariket
	MUHM, Werner	Österrike
	NICOLIA, Maurizio	Italien
	NUNES MAIA, José	Portugal
SCHMIDT, Rainer	Tyskland	
Arbetstagare, kol och stål	DUYNHOVEN, Jos	Nederländerna
	MAINGUY, Michel	Frankrike

(*) Gemensamt ordförandeskap.

UNDERKOMMITTÉN FÖR ARBETSKRAFTSPROBLEM

Kolproducenter	BERTE, Pierre	Frankrike
	BUDGE, Richard	Förenade kungariket
	JANSSENS, Léopold	Belgien
	PARRY, Roy	Förenade kungariket
	TÖNJES, Berndt	Tyskland
	ZIESLER, Michael	Tyskland
Stålproducenter	BAJETTI, Michele	Italien
	CHACORNAC, Georges	Frankrike
	DE BONNEVILLE, Roland	Tyskland
	GORMAN, Jerry	Irland
	HOSMAN, Julius	Nederländerna
	JOHNSTON, Allen	Förenade kungariket
	JOOS, Robert	Belgien
	JUNCK, Paul	Luxemburg
	PENACHO, Javier	Spanien
TIKTOPOULOS, Alexandros	Grekland	

Förbrukare och handel, kol	GUIEZE, Jean-Luc	Frankrike
	HEGINBOTHAM, Jane	Förenade kungariket
	MACK, Wolfgang	Tyskland
	O'SHEA, John	Irland
	SOISSON, Nicolas	Luxemburg
	SONNTAG, Dieter	Tyskland
Förbrukare och handel, stål	BÖSHAGEN, Ulrich	Tyskland
	BUSSOLATI, Riccardo	Italien
	MacDONALD, Scott	Förenade kungariket
	MÄKI, Lauri	Finland
	MASI, Marcello	Italien
	NICHOLAS, David	Förenade kungariket
	NIEMI, Veijo	Finland
	NOTA, Clemens	Nederländerna
	SIDERIDIS, Konstantinos	Grekland
	TORDOFF, Derek	Förenade kungariket
Arbetstagare, kol	GREATREX, Neil	Förenade kungariket
	KOLLORZ, Fritz	Tyskland
	MOHR, Jean-Marc	Frankrike
	SAN MIGUEL, José	Spanien
Arbetstagare, stål	ANDERSSON, Hans-Evert	Sverige
	BARTHEL, Marc	Frankrike
	BIONDO, Salvatore	Italien
	BREIDBACH, Michael	Tyskland
	BROOKMAN, Keith (<i>ordförande</i>)	Förenade kungariket
	CHONDROS, Nikolaus	Grekland
	CUÉ, Nicolas	Belgien
	DELORY, André	Belgien
	NICOLIA, Maurizio	Italien
	NUNES MAIA, José	Portugal
Arbetstagare, kol och stål	DUYNHOVEN, Jos	Nederländerna
	McDONNELL, John	Irland

UNDERKOMMITTÉN FÖR FORSKNINGSPROJEKT

Kolproducenter	BERTE, Pierre	Frankrike
	GONZÁLEZ, José Antonio	Spanien
	ROSTRON, Brian	Förenade kungariket
	TÖNJES, Berndt	Tyskland
	ZIESLER, Michael	Tyskland
Stålproducents	BARTOLOMÉ, Juan Ignacio	Spanien
	BECKER, Dieter	Tyskland
	JOOS, Robert	Belgien
	MAY, Kristian	Danmark
	MURBY, Håkan	Sverige
	PASCHINGER, Horst	Österrike
	REA, David	Förenade kungariket
	ROUFFIAC, Jean-Paul	Frankrike
	SMOLSKY, Sirpa	Finland
TIKTOPOULOS, Alexandros	Grekland	
	VESCOVI, Romolo	Italien

Förbrukare och handel, kol	BLOEMENDAL, Martin	Nederländerna
	GIBBONS, Michael	Förenade kungariket
	GLORIEUX, Jacques	Belgien
	KIRKPATRICK, Jennifer	Förenade kungariket
	MACK, Wolfgang (<i>ordförande</i>)	Tyskland
	MARGNES, Michel	Frankrike
	PACHURA, Edmond	Frankrike
Förbrukare och handel, stål	VIVAR, Ángel Luis	Spanien
	BIRKEN-BERTSCH, Götz	Tyskland
	CASTAÑEDA, José	Spanien
	JULIEN-VAUZELLE, Michel	Frankrike
	KJEMS HOVE, Elly	Danmark
	LIMPO DE FARIA, Carlos	Portugal
	MÄKI, Lauri	Finland
	MASI, Marcello	Italien
Arbetstagare, kol	NIEMI, Veijo	Finland
	CARRAGHER, Patrick	Förenade kungariket
	MUNOS, Jean-Louis	Frankrike
	SAN MIGUEL, José	Spanien
	VAREA, Rafael	Spanien
Arbetstagare, stål	WODOPIA, Franz-Josef	Tyskland
	ANDERSSON, Hans-Evert	Sverige
	BENZ-OVERHAGE, Karin	Tyskland
	BREIDBACH, Michael	Tyskland
	CUÉ, Nicolas	Belgien
	DETAILLE, Marcel	Luxemburg
	HOVI, Eero	Finland
	MUHM, Werner	Österrike
	NICOLIA, Maurizio	Italien
	SCHMIDT-NIELSEN, Dines	Danmark
Arbetstagare, kol och stål	SHANNON, Robert	Förenade kungariket
	MASTENBROEK, Gerrit	Nederländerna

SÄRSKILD KOMMITTÉ FÖR LÄNDERNA I CENTRAL- OCH ÖSTEUROPA

Kolproducenter	BERTE, Pierre	Frankrike
	BUDGE, Richard	Förenade kungariket
	GONZÁLEZ, José Antonio	Spanien
Stålproducenter	CHACORNAC, Georges	Frankrike
	LEGELIUS, Bo	Sverige
	PASCHINGER, Horst	Österrike
	PENACHO, Javier	Spanien
	TIKTOPOULOS, Alexandros	Grekland
Förbrukare och handel, kol	BLOEMENDAL, Martin	Nederländerna
	GLORIEUX, Jacques	Belgien
	MARGNES, Michel	Frankrike
	VIVAR, Ángel Luis	Spanien

Förbrukare och handel, stål	DHEJNE, Nina	Sverige
	DIEDERICH, Pierre	Belgien
	MASI, Marcello	Italien
	NUSSER, Jürgen	Tyskland
Arbetstagare, kol	GREATREX, Neil	Förenade kungariket
	MOHR, Jean-Marc (<i>ordförande</i>)	Frankrike
	VAREA, Rafael	Spanien
	WODOPIA, Franz-Josef	Tyskland
Arbetstagare, stål	DETAILLE, Marcel	Luxemburg
	HAAS, Karl	Österrike
	SCHMIDT, Rainer	Tyskland
Arbetstagare, kol och stål	MASTENBROEK, Gerrit	Nederländerna

Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 32/2000, som följer av den automatiska höjningen av gemenskapens tullkvot för tidningspapper med ursprung i Kanada

(2001/C 315/07)

I artikel 2.2, i rådets förordning (EG) nr 32/2000 ⁽¹⁾ avseende öppnande och förvaltning av gemenskapens inom GATT konsoliderade tillkvoter och av vissa andra gemenskapstullkvoter, föreskrivs att utökningen av gemenskapens tullkvot för tidningspapper med ursprung i Kanada skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (C-serien).

Som en följd av att tullkvoten på 600 000 t har uttömts, har den förutsedda höjningen på 30 000 t genomförts för år 2001.

⁽¹⁾ EGT L 5, 8.1.2000, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2362 – Dalkia Holding/Clemessy)**

(2001/C 315/08)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 23 augusti 2001 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på franska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CFR-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 301M2362. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2538 – 3i/WM-Data/Atea)**

(2001/C 315/09)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 30 augusti 2001 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 301M2538. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

III

(Upplysningar)

RÅDET

Meddelande om anordnande av allmänna uttagningsprov

(2001/C 315/10)

Europeiska unionens råds generalsekretariat anordnar följande allmänna uttagningsprov:

- Rådet/408/A** DGA II – Fastighetsavdelningen – fastighetspolitik och projekt: en tjänst som förste handläggare
- Rådet/409/A** DGA II – Fastighetsavdelningen – fastighetspolitik och projekt: en handläggartjänst
- Rådet/410/B** DGA II – Fastighetsavdelningen – teknisk förvaltning: en tjänst som biträdande assistent
- Rådet/411/C** DGA II — Fastighetsavdelningen — teknisk förvaltning: tre tjänster som biträdande kontorist

Sista dagen för inlämning av ansökningar är den 7 december 2001.

KOMMISSIONEN

Bedrivande av regelbunden lufttrafik

Frankrikes anbudsinfördran, i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Épinal och Paris (Orly)

(2001/C 315/11)

(Text av betydelse för EES)

- Inledning:** Enligt bestämmelserna i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23.7.1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen har Frankrike beslutat att införa allmän trafikplikt med avseende på den regelbundna lufttrafiken mellan Épinal och Paris (Orly). Föreskrifterna för den allmänna trafikplikten har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 151/4 av den 25.5.1996 och ändrats den 21.5.1999 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 395 av den 18.12.1998.

Om inget transportföretag har inlett, eller står i begrepp att inleda, regelbunden lufttrafik mellan Épinal och Paris (Orly) den 28.2.2002, i överensstämmelse med den allmänna trafikplikten och utan att begära ekonomisk ersättning, har Frankrike beslutat att inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 4.1 d i samma förordning begränsa tillträdet till denna förbindelse till ett enda trafikföretag och att efter infördran av anbud upplåta rätten att trafikera denna förbindelse från och med den 28.3.2002.

- Syftet med anbudsinfördran:** Att från och med den 28.3.2002 bedriva regelbunden lufttrafik mellan Épinal och Paris (Orly) i enlighet med den allmänna trafikplikt som föreskrivits för dessa förbindelser, och som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 395 av den 18.12.1998.

- Deltagande i anbudsförandet:** Alla lufttrafikföretag som innehar giltigt tillstånd för bedrivande av lufttrafik, utfärdat av en medlemsstat enligt rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23.7.1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag, äger rätt att delta i anbudsförandet.

- Anbudsförandet:** För detta anbudsförande gäller bestämmelserna i artikel 4.1 d-i i förordning (EEG) nr 2408/92.

- Anbudshandlingar:** Fullständiga anbudshandlingar, inklusive de särskilda bestämmelserna för anbudsförandet och avtalet om uppdrag för allmännyttig verksamhet samt dess tekniska bilaga (texten rörande allmän trafikplikt, så som den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*), kan erhållas gratis från:

Chambre de commerce et d'industrie d'Épinal, 10, rue Claude Gelée, F-88026 Épinal Cedex. Telefon: 33-3 29 35 18 14, Telefax: 33-3 29 64 01 88, E-post: cci@epinal.cci.fr

(Eventuellt kan information om Épinal-Mirecourts flygplats och om den demografiska och socioekonomiska situationen i dess upptagningsområde erhållas gratis från samma ställe).

- Ekonomisk ersättning:** Det belopp som krävs som ersättning för att, under tre år från och med det datum då driften skall inledas, trafikera flyglinjen i fråga skall tydligt anges i anbudet (med årsvis uppdelning). Det exakta ersättningsbelopp som slutgiltigt kommer att beviljas, bestäms varje år i efterhand, beroende på faktiska utgifter och intäkter i samband med trafiken, och det får inte vara högre än det belopp som anges i anbudet. Detta maximala belopp kan endast ändras i samband med oförutsedda ändringar av driftvillkoren.

De årliga ersättningarna betalas ut i form av delbetalningar och en slutlikvid. Slutlikviden betalas endast ut efter det att lufttrafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiksträckan godkänts och driften av lufttrafiken kontrollerats enligt punkt 8 nedan.

Om kontraktet sägs upp före den överenskomna tidens utgång skall bestämmelserna i punkt 8 snarast tillämpas för att möjliggöra utbetalning av ersättningslikviden till lufttrafikföretaget, varvid det maximala belopp som angivits ovan i förekommande fall minskas till den andel som motsvarar den tidsperiod under vilken trafiken verkligen genomförts.

- Kontraktets löptid:** Kontraktet (om uppdrag för allmännyttig verksamhet) skall löpa i tre år från och med det datum då lufttrafiken skall inledas enligt punkt 2 i denna anbudsinfördran.

- Utvärdering av utförandet och kontroll av räkenskaper:** Utförandet av kontraktet och trafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiken skall utvärderas minst en gång per år, i samråd med trafikföretaget.

9. **Uppsägning och varsel:** Endera parten får säga upp kontraktet före den överenskomna löptidens utgång, dock endast med sex månaders varsel. Om trafikföretaget inte fullgör något av sina åligganden i samband med trafikplikten anses trafikföretaget ha sagt upp kontraktet utan varsel, såvida det inte återupptagit trafiken i enlighet med de åligganden som gäller för allmän trafikplikt inom en månad efter det att det anmodats att göra detta.
10. **Påföljder:** Om trafikföretaget inte i tid varslar om uppsägande av kontraktet i enlighet med punkt 9, kan detta medföra böter på upp till 50 000 FRF (7 622,45 EUR) i enlighet med artikel R 330-20 i Code de l'aviation civile, eller ersättningsskyldighet till ett belopp som fastställs utifrån antalet karensmånader och förbindelsens faktiska förlust under det berörda året, och med den maximala ekonomiska ersättning som anges i punkt 6 som tak.

Om allvarliga försummelser av den allmänna trafikplikten förekommer, kan kontraktet sägas upp, varvid det skall anses att transportföretaget inte har respekterat uppsägningstiden.

Om mindre allvarliga försummelser av den allmänna trafikplikten förekommer skall den maximala ekonomiska ersättning som anges i punkt 6 minskas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel R.330-20 i Code de l'aviation civile. Minskningen av ersättningen skall i förekommande fall grundas på antalet flygningar som ställts in

av skäl som är direkt hänförliga till lufttrafikföretaget, antalet flygningar som genomförts med mindre kapacitet än vad som föreskrivs, eller antalet flygningar som genomförts utan att den allmänna trafikplikten i fråga om mellanlandningar, antal trafikerade dagar, uppehållstid på bestämmelseorten, prissättning eller användning av datoriserade reservationssystem respekterats.

11. **Ingivande av anbud:** Anbuden skall insändas per rekommenderat brev med mottagningsbevis, varvid poststämpeln på mottagningsbeviset skall gälla som bevis på inlämningsdatum, eller också inlämnas på ort och ställe mot kvitto, senast sex veckor räknat från det datum då denna anbudsinfördran offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Anbuden skall ha inkommit före klockan 17.00 lokal tid till följande adress:

Chambre de commerce et d'industrie d'Épinal, 10, rue Claude Gelée, F-88026 Épinal Cedex. Tel.: 3 29 35 18 14. Fax: 3 29 64 01 88. E-mail: cci@epinal.cci.fr.

12. **Giltighet för anbudsinfördran:** I enlighet med artikel 4.1 d i förordning (EEG) nr 2408/92 gäller denna anbudsinfördran endast om inget lufttrafikföretag från någon medlemsstat före den 28.2.2002 har inkommit med en begäran om tillstånd att trafikera linjen i fråga från och med den 28.3.2002 i enlighet med den allmänna trafikplikten och utan att erhålla någon ekonomisk ersättning.